

[Peter Larsen.]

kan komme, men jeg tror på den anden side, det er nødvendigt, at man prøver på at trække nogle nye linjer op.

Vi står i en situation, hvor udstykningen næsten er gået i stå — så vidt det er oplyst, bliver der kun 8 nye brug i år — og det vil altså sige, at vi står ved et vendepunkt, hvor nye og andre opgaver ganske naturligt melder sig. Tallene viser jo, hvor hurtigt udviklingen går, og at afvandringen fra landbruget fortsætter. De sidste tal viser, at der nu i en årgang unge landmænd i aldersgruppen 21-25 år kun er mellem 1.800 og 1.900 over for et årligt udbud af ejendomme på mellem 7.000 og 8.000. Det er for venstre helt afgørende, at man lovgivningsmæssigt drager konsekvensen af disse tal og tager fat ikke alene på selve strukturproblemerne, men også på finansieringen, for denne udvikling medfører jo et finansieringsbehov, et investeringsbehov, i dansk landbrug, som vi vel ikke nogen sinde før har oplevet.

Og de meget beskedne midler, som efter dette lovforslag skal stilles til rådighed, er kun i stand til at hjælpe de få — det er som sagt heller ikke statshusmandslovens mening, at den skal hjælpe de mange. Men netop den omstændighed, at det kun er de få, der kan hjælpes, bringer én på den tanke, at vi blive nødt til at overveje, hvordan man finder den bedste nyttevirkning af offentlige midler. Her kunne det være fristende at fremsætte nogle synspunkter og nogle tanker, bl. a. denne, om man ikke i højere grad burde gå over til på visse områder at lade en del af de offentlige midler figurere som garantibeløb dels for derigennem at kunne hjælpe flere, dels for, hvor det overhovedet er muligt, at gøre et forsøg på at skabe en ligestilling over for det mangfoldige lånebehov til investeringsformål, der melder sig netop i denne periode. Det er jo dobbelt beklageligt, at vi i denne situation skal være vidne til, at den høje rente, den alt for høje rente, skal virke som en hård belastning for, at hele denne tekniske og økonomiske udvikling kan foregå i et mildere klima.

Jeg sagde før, at mange af disse spørgsmål ikke kan løses i forbindelse med dette lovforslag, men jeg tror, at det er nødvendigt, at vi gør os klart, hvad det er for

retningslinjer, vi vil stræbe efter, og derfor har jeg villet fremsætte disse synspunkter i et forsøg på at lægge op til en ny linje på disse områder. Opgaven bliver efter venstres opfattelse at prøve på at anskue og løse problemerne ud fra disse nye perspektiver. Det vil nok medføre, at en del fordomme må falde, men jeg tror, at fremtiden vil dømme os hårdt, hvis vi ikke i tide prøver på at indstille os på disse den nye tids krav og vilkår. Det må ikke alene være en påmindelse om, at arbejdet i landbokommissionen bør fremskyndes, men det må også være en påmindelse til regeringen og folketinget om, at de så snart som muligt bør tage disse spørgsmål op til grundig overvejelse. Venstre har ved adskillige lejligheder både her og i landbokommissionen peget på nogle af de veje, som vi mener burde overvejes og følges, og som kunne være med til at anvise retningslinjer, og det vil vi fortsat følge, hvor det er muligt, med henblik på at nå en tilfredsstillende løsning. Det er begrænset, hvor langt vi kan nå her, men jeg tror, det er nødvendigt, at vi overvejer disse ting, og jeg vil derfor gerne slutte med at sige, at vi for vort vedkommende i udvalget vil prøve på, hvor langt vi kan komme på disse områder. Vi vil deltage i en fordomsfri drøftelse af disse spørgsmål i udvalget, og vor endelige stilling til lovforslaget vil være afhængig af den goodwill og de resultater, man opnår under udvalgsarbejdet.

Niels Ravn: Jeg har bemærket — det er også allerede blevet nævnt her i dag — at det lovforslag, vi her behandler, siden sidst har ændret titel, idet det nu ikke mere hedder „Forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.“, men „Forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m.“, og der er da også gjort et temmelig stort nummer ud af dette i pressen, ligesom det er fremhævet i den skriftlige fremsættelse.

Nu er det imidlertid efter min og det konservative folkepartis opfattelse ikke overskrifterne eller titlerne, der gør det, men lovens reelle indhold, og med hensyn til det kan jeg ikke se andet, end at der ikke er sket ret meget, eller rettere der er intet sket sammenholdt med det lovfors-